

Encara hi som a temps

written by Miquel Aguilar | 7 de juny de 2017

Encara hi som a temps. Si.

Encara som a temps de callar i endreçar-nos a casa. Encara hi som a temps. Encara som a temps de deixar de fer el ximple i, obedients, fer cas a l'amo. Encara som a temps de tornar a la barraca amb el cap cot i enterrar els nostres somnis al pati del darrera. Encara hi som a temps, noies. Encara som a temps d'acaronar els nens i les nenes i dir-los que tot era una broma. De parlar amb la gent gran i explicar-los que encara no és el moment, que hem de negociar, que hem d'anar a Madrid a explicar per mil·lèsima vegada que som un poble i que si de cas, quan ells i elles, avis i avies, siguin morts i enterrats ja ho tornarem a provar. Encara hi som a temps

Encara som a temps de demanar permís per existir. Som a temps d'agenollar-nos davant de l'estat dels espanyols i implorar que ens aculli en el seu sagrat i constitucional calze d'amor i comprensió. Encara som a temps de dir-nos que les manifestacions de l'11 de setembre han sigut molt maques però que millor un estatut retallat que una autonomia intervinguda. Encara hi som a temps, amics i amigues. Encara hi som a temps. Encara som a temps de mirar-nos als ulls i dir-nos els uns als altres que el nostre país no es mereix un referèndum il·legal, anticonstitucional i antidemocràtic. Encara hi som a temps.

Encara som a temps de renunciar al vot. Encara hi som a temps. Encara som a temps de moderar les nostres ànsies de democràcia i de llibertat i fer cas dels senyors de La Vanguardia que ens aconsellen sempre el docte camí moderat. Encara som a temps d'aparcar l'autodeterminació i deixar-la per d'aquí a uns anys o per d'aquí a unes dècades o per d'aquí a un mai. Encara som a temps de posar una data i una pregunta simbòlica per un referèndum que mai celebrarem, que ens faci sentir bé, guanyadors i totalment demòcrates. Encara som a temps de

quedar davant de tothom com a campions mundials de la retòrica i la manipulació social i demostrar que la democràcia ha de frenar davant la llei. Encara hi som a temps, col·legues.

Encara som a temps de desaparèixer com a poble. D'arrossegar el nostre honor pel fangar europeu, de malvendre la nostra virtut al congres espanyol. De fer discursos sense sentit i promeses que mai complirem. Som a temps de votar en unes eleccions autonòmiques i oblidar-nos de tot. Hi som a temps. A temps de reescriure la nostra historia i de cremar la llengua. Encara hi som a temps. Encara som a temps de convertir-nos en u no-res, fum. De deixar pas a pobles més grans i savis i constitucionals i apagar el llum de la catalanitat, no fos cas que molestéssim algú. Encara som a temps de rendir-nos, plorar i queixar-nos com portem segles fent. Encara hi som a temps. Som a temps de perdre-ho tot sense remei, compatriotes.

Encara hi som a temps. Si.